¶ Exq̄stor est q publice pecunie ɔgregā de cōseruande ⁊ querēde offm̄ habebat hāc administrationē deposuit. vel dr̄ ille q questoris deponit administrationē. vt no. insti. i ꝓhemio. §. cūq; hoc in glo. vide supra excōsul. ⁊. l. questores

De Fa

Faber lignarius dicit̄ nō solū q ligna dolat. sed generaliter oīs q edificat. ff. de verbo. sig. l. fere. §. fabros.

¶ Fabricenses dicebant̄ ẜm. l. C. e. ti. li. xi. Qui erant deputati armis faciēdis. reparandis ⁊ vēdendis. ẜ Jo. an. de sen. exc. si iudex. li. vi. dicit ꝙ fabricēsis dr̄ qui publica arma facit ⁊ in publicis fabricis ⁊ nō alibi. ⁊ dat primicerio: vt reponat ī publicis armamētis quoꝝ brachia stigmate signabant̄. Re. infra stigmate.

¶ Facere dr̄ ille cuius auctoritate fit. de sen. excō. ca. mulieres ⁊ facere dr̄ q statim ɔfestim icōtinēti mox illico qd facit sine interuallo nullo actu ɔ̄rio aut imptinēte intermedio de elec. q2 pp. vbi dr̄ ꝙ post collationē mox dʒ electio celebrari. similiter cū vis ifert̄ ꝑsone icōtinēti repelli dʒ. id ē sine iteruallo quasi bello ɔtinuato. Jtē idē qꝺ facit ī triduo. C. de erro. aduo. l. vl. vbi dr̄ ꝙ aduocatus pōt reuocare errorē suū stati. i. infra triduū. Et hoc intelligit placē. sicut sonat. Sed Accur. hoc intelligit qn̄ cā durat post errorē tm̄ ꝑ tres dies. Jtem qꝺ facit ī decē dieb⁹. ff. de ɔsti. pe. l. ꝓmissor vbi dicit̄ ꝙ si qs sine die cōstituerit se solituꝝ pecūiā alicui ɔ̄ eū agi pōt si stati nō soluerit ifra decē dies. Jtē qꝺ facit ī vno anno. xx. q. i. puella. vbi dr̄ ꝙ si iscijs parentib⁹ infra duodecimū annū velū acceperit parētes vel tutores pn̄t hoc statim irritare infra annum. Jtē qꝺ facit cū quodā tēperamto tpis ita ꝙ nec minimū vel maximū tps assumit qꝺ magis pōt intellectu ɔcipi q̄ʒ dici. ff. de solu. l. ratū. ⁊. l. de codicibus vbi dr̄ ꝙ heres fide iussori testatoris hoc qꝺ adita hereditate soluit ꝓ defūcto statim soluere dʒ. i. cū q̄dā tēperamēto tpis nec. n. stati cū sacco paratus venire dʒ. Jtē qꝺ facit cūpmū pōt de resti. spo. olim cā. vbi dr̄ ꝙ vim illatā rebus pōt qs repellere in cōtinēti. i. q̄ʒ cito poterit collectis amicis: ita tn̄ ꝙ illud in cōtinēti nō extēdat̄ vltra annū. hec her. ꝺ elec. q2 pp. Jtē qꝺ facit ī vno mēse. i. q. i. ɔstat. vbi dr̄ ꝙ si aliq ordinati sūt ab hereticis ꝑ vim si statim renūciauerint ɔciliabulo hereticoꝝ. i. ifra mēsē: tūc excusāt̄. Jtē q̄ʒ cito scit. vt. xxxij. q. ij. mulierē. Jtē qꝺ facit qn̄q;. vt. ff. si cer. peta. l. i. vbi dr̄ Cuicunq; rei assentimus alienā fidē secuti mox recepturi ex eo cōtractu credere dicimur.

¶ Factitare est frequēter facere. l. fulcinius. §. latitare autem. ff. qui. ex cau. in pos. ea.

¶ Factio ē ɔspiratio. l. q̄sq̄s. C. ad. l. iul. maie. vbi glosa.

¶ Falcidia dr̄ lex a falcidio tribuno plebis q ipsā adinuenit ad hoc ꝙ qs extraneo testō suo legare nō posset qn̄ ad min⁹ q̄rta remaneret heredi. ꝙ si ɔ̄faceret locū nō hr̄et. ⁊ sic dr̄ falcidia a falce ad defalcandū ꝺ singulis legatis: per quā ꝑmittit̄ heres hr̄e q̄rtā ꝑtem legationis vel hereditatis qn̄ etiā tota hereditas vel maior pars ē legatis exhausta. Et est triplex falcidia ẜm io. an. in glo. di. ij. rn̄sa prudētium. Require infra. l. falcidia.

¶ Factū fieri ɔtentū ī dispōe significat ipm ad heredē vl̄ aliū trāsire seu transire posse vl̄ nō ꝓut. n. ipm fcm̄ vl̄ qꝺ vis aliud mediū ꝓbat significat vel declarat. vbi gr̄a ī cōuentione deducit̄ ħ fcm̄ licere ire agere ꝑ fundū ꝑmittentis ad fundū eius cui ꝑmittit̄: hec couētio nō trāsit ad heredes siue sit appositū v̄bū ꝑsonale tibi vel mihi siue nō. imo si simpl̄r dcm̄ est ɔuenim⁹ licere seruo agere. ħ factū nō trāsit ad dn̄m. §. ẜ cū fcm̄. isti. ꝺ stip. ẜuo. Sed ibi debitor ɔuenit cū creditore ꝙ ei n̄ liceat ꝺbitū peter̄. ⁊ ita fuit pactū ꝺ n̄ petēdo simpl̄r. ħ fcm̄ seu pcm̄ trāsit ad herdes.

¶ Facer̄ qꝺ pōt q̄liter qs ɔueniat̄ ⁊ q̄uo itelligat̄ hr̄ i. l. sūt q cū nouē legib⁹ seq. ff. de re. iud. nā ꝑ̄ronus ꝑ̄rona liberi ⁊ ꝑētes coꝝ miles armate militie. vl̄ doctor ꝑ̄sbyter ⁊c. Si ɔdēnāt̄ ad id qꝺ facere pn̄t nō totū qꝺ hn̄t extorquēdū ē ẜ rō hn̄da ē ne egeāt vt. l. i ɔdēnatōe. ff. de reg. iur. Nā intelligit̄ qs facere debere qꝺ cōmode ⁊ honeste pōt. nec. n. vr̄ posse qꝺ nō potest fieri honeste. ff. de v̄. sig. l. nepos ꝓculo. ⁊ qn̄ fcm̄ ꝓ n̄ facto hr̄i potest de cap. ⁊ postli. reuersis. l. ī vllo. §. facti. Jtē ꝑ factū ꝓbat̄ volūtas. ff. de legi. l. quib⁹ .c. dilecti. de appel. c. fi. de coniug. seruo. Et factū vel de facto cōstat q̄ttuor modis. c. quesitū de coha. cle. ⁊ mulie.

¶ Fallonia ē culpa iniuria ꝑꝑ quā vasallus amittit feudū Et est q̄dā culpa q̄ respicit dn̄m. s. qn̄ tribus vicibus citat⁹ legitime fidelitatē ꝑ̄stare noluerit. vt ī vsibus feudoꝝ. q̄ sit ꝑ̄uata cā bn̄ficij amit. c. i. Est ⁊ alia cā qn̄ ifeudauit alia lege q̄ʒ ipe hʒ. vl̄ talē vasallū q feudū deseruire nō potest. Quedā v̄o est culpa vel fallonia q̄ nō respicit dn̄ʒ. s. qn̄ vasallus iterfecit fratrē vel filiū suū vel filiū fratris vel aliꝺ crimē cōmisit qꝺ patricide appellatiōe ɔtinet̄. ⁊ pl̄es al̄s fallonias tā respiciētes dn̄os q̄ʒ alios ꝑꝑ quas feudū amittit̄. no. hosti. in sum. de feu. §. qui. mo. feu. amit.

¶ Falsarij sūt q crimine falsi tenent̄. vel q crimē falsariorum admittunt vt de cri. fal. ad falsariorum.

¶ Falsitas est mutatio v̄itatis. de cri. fal. c. i. ẜ ⁊ ꝑ to. ti. no. de rescrip. sup l̄ris ꝑ doc. eo ꝙ falsatores semꝑ studēt mutare ea q̄ v̄a sūt vt f̄la videāt̄ v̄isilia vt ī auc. istru. cau. ī ꝑ̄n. colla. vi. ⁊ ẜm ea q̄ no. aço. ī sum. C. ad. l. corne. de fal.

¶ Falsū ē qꝺ caret v̄itate. vt rescriptū falsū qꝺ non hʒ aliqꝺ ꝑ̄mordiū seu f̄bam v̄itatis. s. qꝺ nō emanauit a papa. ⁊ tn̄ appet emanasse. c. sua nobis de offi. vica. vbi de hoc. Et no. in. c. sup litteris de rescrip. ꝑ Frāc. de zabel. Vn̄ falsa. i. iniusta. ⁊ vera. i. iusta insti. q ⁊ ex q. cau. manumit. nō pos. .§. eadē. l. eliascentia. vbi dicit̄ ꝙ cā semel approbata siue vera vel falsa non retractatur.

¶ Fallacia ẜm hosti. in sum. de do. ⁊ ɔtu. §. i. ɔmittit̄ in decipiēdo ī his q̄ asserit aliquis false in certa scientia.

¶ Fama ẜm spe. ti. de no. cri. §. fama. est ille dignitatis status vita ⁊ morib⁹ ɔprobatus ⁊ ī nullo diminut⁹ ẜm gl. C. ex q. cau. ifa. irro. l. i. ⁊ glo. ij. ī. c. v̄ra. de coha. cle. ⁊ mu. Et loq̄t̄ de fama hoīs. Sed famā de aliquo negocio q̄ est mediū v̄itatis eliciēde describit̄ sic. Est cōis ⁊ clamosa īsinuatio īsurgēs apud totā vel maiorē ꝑtē ꝑpl̄i. ex incerto auctore ꝓueniēs. ⁊ dr̄ a for. faris ⁊ dr̄ ab opiniōe q̄ vltra cōem opinionē req̄rit cōem locutiōem ⁊ sic duo exigit. Et ī descriptiōe fame ꝑ Spe. nomē dignitatis non ponit̄ ꝓ honore publico ẜm aço. ẜ ꝓ potētia a nā cūctis attributa. Et hec descriptio locū hʒ ī bona fama. Qn̄q; ēt fama sumit̄ ꝓ ifamia siue mala fama. vt ī. c. tua. de coha. cle. ⁊ mu. ⁊ iō ẜm spe. fama pōt al̄r describi vt cōprehēdat vtrāq;. s. bonā ⁊ malā. sic Fama ē vehemens vulgi ⁊ maioris ꝑtis opinio rei de q̄ q̄rit̄ ɔsētiēs vel ɔsonās. Fama ab hoīe sic ɔsueuit describi. Est dignitas status vita ⁊ morib⁹ cōprobata. vt .ff. de va. ⁊ ex̄. cog. l. cognitōis. ⁊ q talē famā negligit crudelis ē. xij. q. i. nolo. ⁊ fama opinio ⁊ estimatio idem sunt.

¶ Fama inter hoīes est publica ⁊ cōis insinuatio ex sola suspitione. ⁊ ex certo auctore ꝓueniens.

¶ Familia ẜm azo. in sū. C. de edi. ac. appellatione familie ɔtinent̄ oēs q sūt ī ẜuitio alicuius ēt liberi hoīes q seruiūt ei bona fide vel ēt alieni serui ⁊ ēt q sūt in ꝑtāte eius. sil̄r oēs propinqui liberi ⁊ patroni. sic generaliter sumit̄. C. de verbo. signi. l. fi. Vnicus vero seruus familie noīe nō continetur. nec duo faciunt familiam ibidem. Et dicitur a femore que est pars hominis genitiua. vt dicta. l. fina. C. de verbo. signi.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0064
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst